

तरतिशोकमात्मविदितिश्रुतेर्युधिष्ठिरादीनांशोकमपनिनीपुरात्मज्ञानमाह आदिरिति यथाकनककुंडलादेरादिर्मध्यंअंतश्चैवंरुद्रोपिजगतइत्यर्थः तर्हि सांख्याभिमतप्रधानवदचेतनः स्यादित्याशंक्याह विचेष्टतइति कोक्षेवान्यात्कः प्राण्यात् यदेष आकाश आनंदो न स्यादिति श्रुतेः प्राणापानचेष्टापि ईश्वराधीना किमु तमरणमारणादिरिति सर्वस्येश्वराधीनत्वात् न कृताकृताभ्यां पुरुषेण संतापः कार्य इति भावः ॥ १ ॥ न केवलं वयमेवास्य कर्मणा चेष्टां कुर्मोऽपि तु ब्रह्मादयो पीत्याह एवमित्यादिना प्रथमं रुद्रं तमोमयं विभुस्त्रिगुणमय ईश्वरः ॥ १० ॥ ११ ॥ अपरं चतुर्मुखं रजोमयं ॥ १२ ॥ १३ ॥ वैकृतं विकारं ॥ १४ ॥

आदिरेष हि भूतानां मध्यमं तश्च भारत ॥ विचेष्टते जगच्चेदं सर्वमस्यैव कर्मणा ॥ १ ॥ एवं सिसृक्षुर्भूतानि ददर्श प्रथमं विभुः ॥ पितामहो ब्रवीच्चैनं भूतानि सृजमाचिरं ॥ १० ॥ हरिकेशस्तथेत्युक्त्वा भूतानां दोषदर्शिवान् ॥ दीर्घकालं तपस्तेपे मग्नो भसिमहातपाः ॥ ११ ॥ सुमहांतं ततः कालं प्रतीक्ष्यैनं पिबामहः ॥ सृष्टारं सर्वभूतानां ससर्ज मनसा परं ॥ १२ ॥ सो ब्रवीत्पितरं दृष्ट्वा गिरिशं सुममं भसि ॥ यदि मे नाग्रजोऽस्य न्यस्ततः स्रक्ष्याम्यहं प्रजाः ॥ १३ ॥ तमब्रवीत्पिता नास्तित्वदन्यः पुरुषोऽग्रजः ॥ स्थाणुरेष जले मग्नो विस्रव्यः कुरु वैकृतं ॥ १४ ॥ भूतान्यन्वसृजत्सप्तदक्षादींस्तु प्रजापतीन् ॥ यैरिमं व्यकरोत्सर्वं भूतग्रामं चतुर्विधं ॥ १५ ॥ ताः सृष्टमात्राः क्षुधिताः प्रजाः सर्वाः प्रजापतिं ॥ विभक्षयिषवो राजन्सहसा प्राद्रवंस्तदा ॥ १६ ॥ स भक्ष्यमाणस्त्राणार्थी पितामहमुपाद्रवत् ॥ आभ्यो मां भगवांस्त्रातु वृत्तिरासां विधीयतां ॥ १७ ॥ ततस्ताभ्यो ददा वन्नमोषधीः स्थावराणि च ॥ जंगमानि च भूतानि दुर्बलानि बलीयसां ॥ १८ ॥ विहितान्नाः प्रजास्तास्तु जग्मुः सृष्टायथागतं ॥ ततो वटधरे राजन् प्रीतिमत्यः स्वयोनिषु ॥ १९ ॥ भूतग्रामे विवृद्धे तु तुष्टे लोकगुरावपि ॥ उदतिष्ठ ज्जलाज्ज्येष्ठः प्रजाश्चेमाददर्श सः ॥ २० ॥ बहु रूपाः प्रजाः सृष्टा विवृद्धाश्च स्वतेजसा ॥ चुक्रोध भगवान् रुद्रो लिंगं स्वं चाप्यविध्यत ॥ २१ ॥ तत्प्रविद्धं तथा भूमौ तथैव प्रत्यतिष्ठत ॥ तमुवाचा व्ययो ब्रह्मावचोभिः शमयन्निव ॥ २२ ॥ किं कृतं सलिलेशर्वचिरकालस्थितेन ते ॥ किमर्थं चेदमुत्पाद्य लिंगं भूमौ प्रवेशितं ॥ २३ ॥ सो ब्रवीज्जात संरंभस्तथालोकगुरुर्गुरुं ॥ प्रजाः सृष्टाः परेणेमाः किं करिष्याम्यनेन वै ॥ २४ ॥ तपसाधिगतं चान्नं प्रजार्थमेपि तामह ॥ ओषध्यः परिवर्त्तेरन्यथैवं सततं प्रजाः ॥ २५ ॥

॥ १५ ॥ १६ ॥ त्रातुरक्षतु ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ लिंगं प्रसवसामर्थ्यं मेद्ररूपेण अविध्यत भूमौ पातितवान् एतदेव पूजितं सत्सर्वसिद्धिप्रदं आस्तिकानां भविष्यतीत्यभिप्रायेण ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ तपसेति मेममतपसा जलवासरूपेण प्रजार्थं अन्नं जातं अन्नादन्नमित्येवं रूपेण ओषध्यो बीजां कुरसंतान क्रमेण परिवर्त्तते एवमेवान्नाद्रेतो द्वारा प्रजातः प्रजाश्च परिवर्त्ततेऽतः प्रवाहरूपेण सृष्टिस्थिति कार्ययोर्निर्वाहे सातत्येन प्रवृत्ते किमीश्वरेणेत्यभिप्रायेण लिंगेऽनादृते सति ईश्वरस्तिरोधानं प्राप्तवानित्यर्थः ॥ २५ ॥